

**Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea su-
fletească a credincioșilor**

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 6 / 6 MARTIE ANUL IV, 2022

DUMINICĂ LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ

Mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău

Astăzi, Sfânta Biserică ne amintește că a purcede pe calea postului putem numai iertând pe toți cei vinovați față de noi și cerând iertare de la toți față de care suntem noi vinovați.

De nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre (Mt. 6, 15).

Ce dreptate adâncă e în cuvintele acestea! Cu Preacuratul Său Sânge, Domnul Iisus Hristos a răscumpărat păcatele tuturor oamenilor, deci și păcatele celui care te-a necăjit - iar tu, ticăloase, nu vrei să ierți, când Hristos Însuși a iertat! Dacă nu vei ierta aproapelui greșelile lui, Hristos te va așeza de-a stânga la înfricoșătoarea Judecată și te va osândi, nu-ți va ierta greșelile, fiindcă nici tu nu ți-ai iertat aproapele.

Altădată, Domnul a zis: *Dacă îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi de te împacă cu fratele tău, și apoi, venind, adu darul tău (Mt. 5, 23-24).*

Iudeii din vechime aduceau jertfă lui Dumnezeu felurite animale, acum însă darul adus pe jertfelnic este întâi de toate rugăciunea. Și, iată, după cum spune Domnul, dacă îți amintești că ai ceva împotriva aproapelui tău, dacă te-a necăjit sau dacă nu vrea să-ți ierte păcatul săvârșit față de el, pleacă, nu îndrăzni să te rogi, lasă-și darul acolo și mergi de te împacă cu fratele tău. Dar, iată, am auzit cu groază că s-a găsit o femeie nefericită care nu se roagă niciodată lui Dumnezeu fiindcă nu vrea să-i ierte pe cei care au necăjit-o, așa încât

preferă să nu se roage niciodată. Oare asta nu dovedește ce păcat greu este vrăjmășia împotriva aproapelui? Cu adevărat este păcat de moarte, care ne înstrăinează de Dumnezeu - și mare este mânia Lui împotriva celor care nu-și iartă aproapele.

În Viețile Sfinților putem găsi pilde înfricoșătoare ale pedepselor căzute asupra celor care n-au vrut să ierte. Ieromonahul Tit din Lavra Peșterilor de la Kiev era pe moarte, și obștea s-a adunat la patul lui. Tit se vrăjmașea cu ierodiaconul Evagrie, cu care fusese cândva prieten. Știind asta, frații l-au adus pe Evagrie la el. Atunci, fericitul Tit s-a ridicat în capul oaselor, s-a închinat lui Evagrie și și-a cerut iertare - însă Evagrie, care avea inima împietrită, a rostit groaznicele cuvinte: „Nu te voi ierta nici în aceasta viață, nici în veacul ce va să fie!” -și deodată a căzut mort. Fericitul Tit s-a sculat din pat ca un om sănătos cu desăvârșire și cu mare cutremur le-a povestit fraților că la patul lui se adunaseră îngerii și dracii, iar dracii îi cereau sufletul, fiindcă se vrăjmașea cu fratele său. Când Evagrie a rostit cuvintele acelea cumplite, Tit a vazut cum unul dintre îngeri l-a lovit deodată cu o lance de foc, și Evagrie a căzut fără suflare. Același înger l-a luat pe Tit de mână, l-a ridicat din pat și l-a vindecat.

E cunoscut și alt exemplu înfricoșător - din Viața Sfântului Mucenic Nichifor. Acesta era simplu mirean, legat printr-o mare prietenie de preotul Saprichie. Cum se întâmpla uneori, diavolul a stricat dragostea lor frățească și a semănat ură în inima lui Saprichie. Oricât îl ruga Nichifor: „Fratele meu, iartă-mă!”, Saprichie nu-i ierta. Iată însă că Saprichie a fost dat la chinuri pentru Hristos - fiindcă atunci era vreme de prigoană cruntă împotriva creștinilor. L-au chinuit vreme îndelungată, apoi l-au scos din oraș ca să-i taie capul. Nichifor a văzut totul. A alergat în urma lui Saprichie și a ostașilor care-l duceau, și se ruga: „Părinte Saprichie! Iartă-mă!” Dar Saprichie tăcea, nu ierta, ascundea în inima răutate. Și iată că atunci când era să-i taie capul, și-a ridicat deodată mâinile, zicând: „Nu mă omorâți! Nu mă omorâți! Mă lepăd de Hristos!”. Și s-a lepădat. Și-a păstrat viața nenorocită. Iar în locul lui, Nichifor, mărturisind credința în

Hristos, a fost pe loc tăiat cu sabia și acum este proslăvit în ceruri.

Cât este de cumplit să nu iertam aproapelui nostru greșelile sale! Oare noi știm ce se petrece în inima lui? Poate că se pocăiește cu lacrimi înaintea lui Dumnezeu pentru ne-cazul pe care ni l-a făcut, iar noi, nevrând să știm de nimic, le refuzăm iertarea cu grosolanie și fără milă. Amintiți-vă cum ierta Domnul: cum l-a iertat pe tâlhar pe cruce, cum a iertat pe vameși și pe desfrânatele ce l-au spălat picioarele cu lacrimi. Iar noi suntem adeseori fără mila, adesea ne îndărăt-nicim, neiertându-l pe aproapele nostru.

Fiecare dintre noi are multe păcate. Cu toții ne-am necăjit aproapele nu o dată. Și este rânduiala ca în această seară a duminicii Lăsatului sec de brânză să ne cerem unii altora iertare pentru toate greșelile, și eu sunt cel dintâi dator să cer iertare de la voi. Bine-cuvântați, părinți sfinți și frați! Iertați-mă pe mine, păcătosul, pentru câte am greșit în ziua de astăzi și în toate zilele vieții mele cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul și cu toate simțirile mele! Amin. (2 martie 1952 Sfântul Luca al Crimeei - Cuvânt la Vecernia din Duminica Lăsatului sec de brânză - Predici la Triod), (<https://www.resurse-ortodoxe.ro/text/sfantul-luca-al-crimeei-cuvant-la-vecernia-din-duminica-lasatului-sec-de-branza-predici-la-triod>).

CITATUL SĂPTĂMÂNII

Sfântul Antim Ivireanul

1650 - 1716

"Ce folos este ca trupul să fie deșert de bucate, iar sufletul a-l umplea de păcate? Ce folos este a fi galbeni și ofiliți de post, iar de pizmă și ură să fim aprinși? Ce folos este a nu bea vin și a fi beți de veninul mâniei? Ce folos este a nu mânca cineva carne și cu hulele a rupe carnea fraților noștri? Ce folos este a ne opri de cele ce sunt uneori slobode și a face cele ce nu sunt niciodată slobode? Că Dumnezeu pe aceia îi iubește și îi cinstește, care se feresc de cele oprite."

AL CELUI DINTRE SFINȚI, PĂRINTELUI NOSTRU ANTONIE CEL MARE

42. Omul după partea rațională e în legătură cu puterea aceea negrăită și dumnezească; iar după trup se înrudește cu dobitoacele. Dar puțini sunt oamenii desăvârșiți și raționali cari se sârguesc după înrudirea cu Dumnezeu și cu Mântuitorul, iar aceasta o arată prin fapte și vieță virtuoasă. Cei mai mulți dintre oameni, mărunți la cuget, părăsind cea dumnezească și nemuritoare înfiere, se coboară la rudenia moartă, nefericită și de scurtă vreme a trupului. Ei cugetă, asemenea dobitoacelor, cele ale trupului, și aprinzându-se de plăceri, se despărțesc de Dumnezeu. Ei trag sufletul din ceruri în prăpastie, departe de voirile sale. (FILOCALIA I, Cuvânt despre rugăciune - Împărțit în 170 capete, Capete 42, p. 23 din 416).

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

ΣΥΝΟΣΥΛ ΠΑΙΣΙΕ ΑΓΗΙΟΡΙΤΥΛ
ΣΥΝΗΤΕ ΔΥΗΟΝΗΕΣΤΙ ΟΙ
DESPRE RUGĂCIUNE

Rugăciunea pentru cei care ne cer să
ne rugăm

—Gheronda, când oamenii ne cer: „Fă rugăciune pentru copilul meu, care are examene” sau: „Fă rugăciune pentru cutare, care va face operație”, este nevoie să întrebăm după aceea dacă a mers bine?

— De ce să întrebi dacă a mers bine? Ca să spui: „Slavă Ție, Dumnezeule, că a fost bună rugăciunea mea!”? Ți-ai făcut datoria? Te-ai rugat? Nu trebuie să mai faci altceva.

— Gheronda, cum vă rugați pentru numele care vi le dau creștinii să le pomeniți?

— Înainte de operație citeam în picioare pomelnicele cu nume, făcând între timp și metanii. După ce am ieșit din spital, le citeam întins pe pat, întors într-o parte. Și după ce mi-am revenit puțin, am început să le citesc iarăși în picioare.

— Gheronda, atunci când unii închinători ne dau nume ca să-i pomenim la Paraclis, dar nu știm pentru ce probleme, cum să ne rugăm?

— Să spuneți: „Doamne, miluiește pe robii Țăi, ale căror probleme Tu le cunoști”.

— Dar atunci când ne rugăm pentru persoane despre care nu știm dacă trăiesc sau au murit?

— Atunci să spuneți: „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește pe robii Țăi”.

— Gheronda, câteodată uit să fac rugăciune pentru cei care îmi spun să mă rog pentru ei într-o anumită zi și pentru o anumită problemă.

— Să începi rugăciunea ta cu aceste persoane și să spui: „Pomenește, Doamne, pe robii Țăi care ne-au poruncit nouă să ne rugăm pentru dânșii”. Să pomenești numele lor o dată, de două ori, după care să te rogi pentru toată lumea, spunând: „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește pe robii Țăi”.

— Alteori, Gheronda, nu-mi mai amintesc numele oamenilor care mi-au cerut să mă rog pentru ei.

— Când nu-ți mai amintești numele care ți-au fost date, să pomenești diferitele cazuri în general: adică pe bolnavi, pe copiii care s-au rătăcit etc. La început să spui: „Dumnezeul meu, ajută-i mai întâi pe cei care au mai multă nevoie”, după care să continui cu „miluiește pe robii Țăi”.

— Gheronda, eu îmi notez numele oamenilor care cer rugăciune pentru diferite probleme: pentru sănătate, pentru luminare etc., dar numele se înmulțesc mereu. Cât timp trebuie să le păstrez și să mă rog pentru acești oameni?

— Să faci mai întâi rugăciune pentru numele care ți-au fost date de curând, după

care să spui: „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește pe robii Țăi și pe toată lumea Ta”, ca să nu plece trenul cu puțini călători.

— Gheronda, când mi se cere să fac rugăciune pentru o problemă, câtă vreme trebuie să mă rog?

— Depinde de problema pe care o are acela, dar și de cât de mult te-a durut pe tine pentru el. Se poate să nu aibă o problemă gravă, dar fiindcă te-a durut pentru el, poți să te rogi și ani întregi. Este de-ajuns însă dacă faci chiar și numai un șirag de metanii.

— Adică, Gheronda, care va fi criteriul care să-mi arate că m-am rugat cât trebuie pentru o problemă?

— Să te rogi atât timp cât rugăciunea nu-ți devine o corvoadă. Iar cât privește cantitatea, depinde și de timpul pe care-l ai la dispoziție. Să știi însă că ceea ce are valoare nu este cât se roagă cineva, ci cum se roagă. Se poate că cineva să acorde multă vreme rugăciunii și să creadă că se roagă, dar în realitate să nu se roage, deoarece nu se roagă cu durere. Iar altul poate că nu se roagă mult, însă rugăciunea lui are calitate, pentru că se roagă cu zdrobire și cu smerenie. Desigur, atunci când există și cantitate și calitate, atunci sufletul mărinimos primește Har îndoit și binecuvântare de la Dumnezeu.

— Gheronda, atunci când vin în mănăstire oameni cu multe probleme și-mi dau numele lor ca să fac rugăciune, mă doare pentru ei, însă, uneori, nu am timp suficient ca să mă rog pentru nevoile lor și mă chinuie gândul.

— Îți spune cineva durerea să, iar tu îl ascuți și oftezi adânc. Atunci, chiar dacă nu apuci să te rogi pentru el, acest suspin are valoarea mai multor ceasuri de rugăciune; este o rugăciune din inimă și aduce rezultate pozitive. Sau citești numele care ți se dau și te mâhnești că nu ai vreme să faci ceva mai mult. Un suspin din inimă, care însoțește fiecare nume, este scris acolo sus, în Cer; se suie direct la tronul lui Dumnezeu.

Rugăciunea pentru bolnavi

— Gheronda, acum, când sunt bolnavă, ce lucrare duhovnicească să fac?

— Cât poți, să cânti încet sau să spui Rugăciunea lui Iisus și să ceri de la Dumnezeu sănătate pentru tine și pentru ceilalți oameni, pe care, acum, că ești bolnavă, îi înțelegeți mai bine. Acum ai toate condițiile pentru rugăciune, chiar și durerea, care este condiția principală ca să te rogi cu durere pentru cei îndurerați și pentru că rugăciunea ta să fie din inimă. Aceasta și este lucrarea principală a monahului. Dacă vei înțelege aceasta, nu te vei mâhni, ci te vei ruga neîncetat, mulțumind lui Dumnezeu.

— Gheronda, unii oameni trimit la diferite mănăstiri nume de bolnavi, ca să fie pomeniți.

— Este bine, însă nu ajunge numai atât. Trebuie să se roage și ei înșiși, dar să le spună și bolnavilor să facă rugăciune. Nu trebuie să-și odihnească gândul că au trimis numele lor la mănăstiri.

— De ceva vreme, Gheronda, îmi vine să-L rog pe Dumnezeu să-l ia pe fratele meu la El, căci se chinuiește din pricina infirmității lui.

— Nu-l propune tu soluții lui Dumnezeu. Încredințează-l Lui problemă aceasta. Dumnezeu știe folosul copilului Său și, ca un Părinte iubitor, va acționa ca atare.

— Gheronda, cum faceți rugăciune pentru un bolnav a cărui viață este în primejdie?

Mă străduiesc să fac tot ceea ce pot cu rugăciunea și cu asceza, după care las totul în mâinile lui Dumnezeu, Care este din fire bun.

— Gheronda, de vreme ce Dumnezeu cunoaște ce îi este de folos fiecărui bolnav, de ce mai este nevoie ca noi să ne rugăm pentru bolnavi?

— Noi suntem datori să-L rugăm pe Dumnezeu și, dacă sănătatea sau prelungirea vieții este pentru mântuirea sufletului său, Bunul Dumnezeu îndată va ajuta. Dacă însă nu-L vom ruga, evoluția bolii va decurge firesc.

(Traducere din limba greacă de ieromonah Ștefan Nuțescu Chilia „Bunavestire”, Schitu Lacu Sfântul Munte Athos Editura Evanghelistos București, 2013, Pag. 75- 77. Va continua).

PROGRAM LITURGIC

POSTUL MARE 2022

SĂMBĂTĂ—UTRENIE

SF. LITURGHIE POMENIREA MORȚILOR
TAINA SF. SPOVEDANII
(MĂRTURISIRII)
ORA 12.00-16.00

DUMINICĂ—UTRENIA, ACATIST SF.
LITURGHIE

LUNI

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU

MARTI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU
ACATIST 10,30

MIERCURI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU
ACATIST 10,30

JOI

Rugăciunea de dimineață
ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU

VINERI

Rugăciunea de dimineață
TAINA SF. SPOVEDANII
(MĂRTURISIRII)
12,00-14,00

18 MARTIE Liturgia Darurilor mai
Înainte Sfințite, Aghiasmă mică Sfântul
Maslu Biserica Cistești Sf. Proroc Ilie
3 APRILIE ora 16.00 Sfântul Maslu Bi-
serica Sf. Voievozi Cistești II, Pr. Bendiac
Mihai